

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er helt opmuntret af at lytte til debatten her, og jeg troede kun, det var på skatteområdet, vi oplevede socialdemokratisk betontænkning, men det er det jo så åbenbart ikke.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg taler på hr. Knud Erik Kirkegaards vegne, som er forhindret i at være til stede. Han har bedt mig om at sige følgende:

Det danske arbejdsmarked udvikler sig dynamisk. Job forsvinder og erstattes af nye. Produktionsvilkårene er under stadig forandring, og alle disse forandringer stiller store krav til fleksibilitet, når forholdene på arbejdsmarkedet skal reguleres.

Ikke mindst udbredelsen af moderne informationsteknologi har medført ændringer i arbejdsvilkårene og givet nye muligheder, f.eks. at arbejdet helt eller delvis kan udføres i den ansattes eget hjem.

Det kan derfor ikke nytte med nogen krampagtig fastholden af bestående regler, herunder arbejdsmiljøregler, der tager udgangspunkt i produktionsvilkår, som var gældende for årtier siden f.eks. i form af fabriksarbejde ved et samlebånd, der startede kl. 8.00 om morgenen og sluttede kl. 16.00 om eftermiddagen.

Et eksempel på forældet regulering er Arbejdsministeriets bekendtgørelse om anvendelse af lov om arbejdsmiljø på arbejde, der udføres i den ansattes eget hjem. Ikke fordi bekendtgørelsen er gammel, den er dateret så sent som den 6. januar 2000, men fordi tankegangen bag især bekendtgørelsens bestemmelser om hviletid er forældet.

Med dette beslutningsforslag foreslår vi, at hviletids- og fridøgnregler ikke skal være gældende, når arbejdet foregår som hjemmearbejde, og den ansatte har hermed mulighed for selv at tilrettelægge arbejdstidens fordeling på døgnets 24 timer. En sådan fleksibel tilrettelægning af arbejdstiden er især betydningsfuld, når hjemmearbejdende forældre har mindre børn. Og så henviser hr. Knud Erik Kirkegaard til bemærkningerne i beslutningsforslaget.

Og for mit eget vedkommende må jeg sige, at jeg synes, det er en usædvanlig dårlig sag, Socialdemokratiet har her. Hvordan skal man kontrollere det her? Hvorfor skal man have en lovgivning, som ikke kan kontrolleres, som kan

omgås alt det, det skal være, fordi arbejdstager ønsker at omgå den?

Da jeg hørte ministerens tale lød det for mig, som om ministeren sagde: Jeg ved jo godt, at de borgerlige har ret, men jeg vil hellere fremsætte lovforslaget selv. Det ser pænere ud. Det er jo i virkeligheden det, ministeren siger, hvis man lytter godt efter.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, undskyld, hr. Flemming Hansen, om ikke han respekterer de aftaler, som parterne indgår på arbejdsmarkedsområdet, hvori der også kan ligge spørgsmålet om sikkerhedsarbejdet. Man sætter spørgsmålstegn ved kontrollen – om det er muligt at foretage en kontrol på det her område – men netop det, at arbejdsmarkedets parter går ind og laver aftaler om det her, er også med til at sikre, at kontrollen er der.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Nu startede den konservative ordfører jo med at karakterisere Socialdemokratiet i den her sag. Nu er det jo sådan, at vi jo, så vidt jeg har forstået det, har et fælles projekt på et betydeligt mere overordnet plan, nemlig vores samarbejde i EU.

De regler, vi har her, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, tager udgangspunkt i EU's rammedirektiv, og vi er jo nødt til i fællesskab at konstatere, at det altså så alene ikke er de der socialdemokrater, men hele EU-projektet det er galt med, for så vidt angår det her.

Så er der jo igen et spørgsmål om kontrol. For os er det her ikke et spørgsmål om kontrol. For os er det her et spørgsmål om beskyttelse af det enkelte individ, således at det enkelte individ, der føler sig udbyttet af sin arbejdsgiver, får mulighed for at sige stop i sin hverdag, uanset om det er på arbejdspladsen eller det er i forbindelse med hjemmearbejde. Det er det, det handler om for os. Kan Det Konservative Folkeparti slet ikke få øje på den vinkel?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Naturligvis skal aftaler respekteres. Det, vi forsøger med det her beslutningsforslag, er jo netop at give muligheder for at lave nye aftaler, nye aftalemuligheder, og med hensyn til kontrollen må man sige, at det jo er det, der er pro-